

Др Соња ЛУЧИЋ*

ЗАШТИТА ОЗНАКА ГЕОГРАФСКОГ ПОРЕКЛА ОД ИСКОРИШЋАВАЊА УГЛЕДА И ПРЕВАРНЕ ПРИМЕНЕ

Резиме

Заштићене ознаке географског порекла за пољопривредне и прехрамбене производе, вина и алкохолна пића у Европској унији уживају заштиту на основу следећих Уредби: Уредба 110/2008, Уредба 1151/2012, Уредба 1308/2013 и Уредба 251/14. Све четири Уредбе, између остalog, прописују да заштићена ознака ужива заштиту од искоришћавања угледа заштићеног назива, као и од било какве друге лажне ознаке или ознаке која доводи у заблуду у вези извора, порекла, природе или битних особина производа на унутрашњем или спољашњем паковању, на рекламијама материјалима или документима који се односе на дотични производ. Европски суд није до сада имао прилику да се бави питањем искоришћавања угледа и преварне примене заштићене ознаке географског порекла. Предмет рада је анализа најновије праксе Европског суда која за предмет има ово сложено питање.

Кључне речи: Уредба бр. 1308/2013, искоришћавање угледа ознаке географског порекла, лажна или обманујућа ознака, храна која као састојак садржи шампањац.

I Увод

Заштита ознака географског порекла заснива се на комплексном систему европских и националних прописа, као и међудржавних споразума. У Европској унији (ЕУ) за вина важи Уредба 1308/2013, за алкохолна пића Уредба 110/2008, за ароматичне производе од вина Уредба

* Доцент Правног факултета Универзитета у Крагујевцу

251/14, а за пољопривредне и прехрамбене производе Уредба 1151/2012. Све Уредбе имају аграрно-политичке циљеве. Оне омогућавају регистрацију географског имена производа у регистар који се води на нивоу ЕУ. Услов за заштиту је да између имена и географског порекла производа постоји посебна веза, у смислу да поједине особине, на пример глас, производ дугује географском пореклу. Све четири Уредбе скоро идентично прописују претпоставке за заштиту ознака географског порекла.¹ У смислу ових Уредби, ознаке географског порекла су заштићене од:

- сваке директне или индиректне комерцијалне примене заштићеног назива за упоредиве производе који нису у складу са спецификацијом заштићеног назива, или ако таква употреба искоришћава углед ознаке географског порекла,
- злоупотребе, имитације или подсећања,
- било које лажне или обмањујуће ознаке.²

Уредба 1308/2013 у чл. 103, ст. 2(ц) забрањује не само превару о пореклу, него и превару о значајним особинама у које спада и укус.³ Број судских пресуда које за предмет имају искоришћавање угледа заштићене ознаке географског порекла, односно лажну или обмањујућу ознаку није велики.⁴ У Немачкој овом проблематиком је имао прилику да се бави Виши управни суд немачке покрајине Рајне.⁵ Предмет спора је била реч „Superior“, која је уписана у E-Bacchus базу података као португалски и шпански заштићени традиционални појам за вина. Спор је настао након што је власник једне немачке винарије на предњој страни етикете свог вина, између осталог, ставио реч „Superior“. Јануара 2014. године државна

1 Schoene Volker, Kennzeichnung von Lebensmitteln mit Zutaten von g.U. und g.g.A./CIVIC/Aldi (Champagner Sorbet), Anmerkung, *Gewerblicher Rechtsschutz und Urheberrecht (GRUR)*, Nr. 3/2018, 331.

2 Видети чл. 103 Уредбе 1308/2013, чл. 16 Уредбе 110/2008, чл. 20 Уредбе 251/14 и чл. 13 Уредбе 1151/2012.

3 Christina Mikorey C., *Der Schutz von geografischen Angaben und Ursprungsbezeichnungen für Agrarerzeugnisse und Lebensmittel in der Europäischen Gemeinschaft nach der VO 2081/92*, Frankfurt am Main, 2001, 107; Winfried Tilmann, EG Schutz für geographische Herkunftsangaben, *Gewerblicher Rechtsschutz und Urheberrecht (GRUR)* Nr. 1992/12, 829.

4 Peter Johannes Klein, Der Schutz eingetragener Ursprungsbezeichnungen und geografischer Angaben für Weinbauerzeugnisse gegenüber Unionsmarken, *Markenrecht (Zeitschrift für deutsches, europäisches und internationales Kennzeichenrecht)*, Nr. 5/2016, 244.

5 Пресуда Вишег Управног суда немачке покрајине Рајне у предмету 8 A 10345/15. Текст пресуде је доступан на адреси: <https://dejure.org/dienste/vernetzung/rechtsprechung?Gericht=OVG%20Rheinland-Pfalz&Datum=10.09.2015&Aktenzeichen=8%20A%2010345/15>.

канцеларија која се бави пружањем услуга у области заштите потрошача и здравствене заштите људи и животиња (Landesuntersuchungsamts Rheinland-Pfalz –LUA) је обавестило власника винарије да је појам „Superior“ заштићен за одређена шпанска и португалска вина, услед чега не сме да се користи у Немачкој. Спор је доспео до Вишег управног суда који је потврдио пресуду нижег суда. Овај суд је у својој пресуди пошао од тога да је појам „Superior“ заштићен за вино само на шпанском и португалском језику. Тужилац користи реч „Superior“, без обзира што се она по начину писања поклапа са појмом који је заштићен у шпанском и португалском језику, за немачко вино на немачком језику. Наиме, етикета вина је у целини писана на немачком језику. Суд је заузео став, да спорни појам није преваран. Наиме, не очекује се да ће због појма „Superior“ просечни потрошач бити доведен у заблуду да немачко вино има карактеристике својствене за шпанско и португалско „Superior“ вино.

У предмету „PORT CHARLOTTE“ Европски суд није видео у спорном жигу ни директну, ни индиректну примену заштићене ознаке географског порекла.⁶ Из тог разлога није било потребе испитивати углед заштићене ознаке. Са друге стране, Европски суд је у пресуди „BNIC COGNAC“ само кратко истакао да се искоришћавање угледа мора вршити на нелојалан начин.⁷ Међутим, у најновијој пресуди „Champagner Sorbet“ Суд је имао прилику да тумачи чл. 103, ст. 2(a) Уредбе 1308/2013. У наставку рада најпре ће бити дат приказ спорова око ознаке „Champagne“, а потом и пресуде у предмету „Champagner Sorbet“.⁸

II Спорови око ознаке "Champagne"

„Champagne“ је име порекла, са којим је повезана нарочита представа о квалитету пенушавог вина. Ово вино се производи у француској покрајини Шампањи, по којој је и добило назив. Вино је познато свуда у свету и представља синоним за квалитет. То је главни разлог због ког трећа лица настоје да искористе углед овог вина за сопствене производе.

Пре више од сто година претила је опасност да се ознака "Champagne" развије у генеричку ознаку у Немачкој. Тек после закључења Версајског уговора, виноградари из Шампање су успели да обезбеде заштиту

⁶ Пресуда Европског суда правде у предмету C-56/16: Текст пресуде је доступан на адреси: <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-56/16%20P>.

⁷ P.J. Klein, 243.

⁸ <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-393/16>.

ове ознаке у Немачкој.⁹ Осим тога, француско удружење Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne предузима мере против сваког лица које ознаку "Champagne" користи за друге производе, осим за пенушаво вино из Шампање.

Број спорова који су вођени око ознаке "Champagne" у Немачкој је велики. Први спорови су вођени крајем шездесетих година. У оба спора Савезни суд је, позивајући се на француско-немачки споразум о заштити географских ознака, имена порекла и других географских ознака, донео одлуку о забрани коришћења ознаке "Champagner-Weizenbier" за обележавање пшеничног пива,¹⁰ односно ознаке "Champi-Krone" за обележавање безалкохолног пића.¹¹

У одлуци "Ein Champagner unter den Mineralwässern" суд је разматрао коришћење овог рекламног слогана за француску минералну воду "Perrier". Тужена страна у спору је увозила и продавала у Немачкој ову француску минералну воду. На етикети минералне воде, поред ознаке "Perrier" налазио се и додатак "Un Champagne des Eaux Minerales". Тужена страна је рекламирала минералну воду користећи додатке "Ein Champagner unter den Mineralwässern" и "Perrier aus Frankreich. So elegant wie Champagner".¹² Суд се у овом спору позвао на чл. 1 Закона о нелојалној конкуренцији из 1909. године. Наиме, у спорном случају ознака "Champagner" није коришћена као географска ознака, него као синоним за изврстан квалитет. У својој пресуди Суд је заузео став да коришћење односног рекламног исказа није у сваком случају нелојално. Појам "Champagner"¹³ би смео у пословном промету да се користи онако како је то уобичајено у свакодневном говору, на пример за истицање нечег посебног. Међутим, Суд је сматрао да је позивање на појам "Champagner" суштина рекламе за француску минералну воду. Стално и систематско коришћење спорног слогана на свакој етикети француске минералне

9 Чл. 274, ст. 2 Версајског уговора из 1919. године гласи: "Germany undertakes to prohibit and repress by seizure and by other appropriate remedies the importation, exportation, manufacture, distribution, sale or offering for sale in its territory of all goods bearing upon themselves or their usual get-up or wrappings any marks, names, devices, or description whatsoever which are calculated to convey directly or indirectly a false indication of the origin, type, nature, or special characteristics of such goods".

10 Пресуда немачког Савезног суда у предмету I ZR 15/67, GRUR 1969, 611.

11 Пресуда немачког Савезног суда у предмету I ZR 15/87, GRUR 1969, 615.

12 У преводу: "Шампањац испод минералне воде" и "Перије из Француске. Тако елегантан као шампањац".

13 Немачки израз за шампањац.

воде, по мишљењу Суда, представља нелојално искоришћавање гласа заштићене географске ознаке.

У пресуди "Champagner bekommen, Sekt bezahlen" немачки Савезни суд је имао прилику да одлучује о заштити географске ознаке са посебним гласом у смислу чл. 127, ст. 3 немачког Закона о жиговима.¹⁴ Тужени у овом поступку је продавац компјутера и софтвера. Током 1998. године овај трговац је рекламирао IBM компјутере типа "Aptiva" следећим слоганом: "Champagner bekommen, Sekt bezahlen: IBM Aptiva jetzt zum Preis X".¹⁵ Суд је сматрао да је коришћење географске ознаке "Champagner", са којом се повезује посебна представа о квалитету, у рекламном слогану "Champagner bekommen, Sekt bezahlen" подесно да на нелојалан начин и без оправданог разлога искористи и оштети глас односне географске ознаке. По мишљењу Суда, тужени користи реч "Champagner" у вези са пенушавим вином да би потрошачу сугестивно саопштио да куповином компјутера IBM Aptiva добија ексклузивни и вредни производ по посебно повољној цени. Тужени користи реклами слоган да укаже на ценовну везу између шампањца и пенушавог вина, са циљем да игром речи нагласи повољност своје понуде. Осим тога, реклами слоган се користи са циљем да се рекламирани компјутер IBM Aptiva представи као производ "шампањац", који кошта само као "пенушаво вино" производ. Искоришћавање посебног гласа географске ознаке "Champagner" носи са собом опасност разводњавања ове географске ознаке.

У одлуци "Champagner Bratbirne"¹⁶ немачки Савезни суд је имао прилику да одлучује о етикетирању воћног пенушавог вина, које је назовано по воћној сорти "Champagner Bratbirne". Суд је сматрао да је дозвољено коришћење географске ознаке "Champagner" на флаши са циљем да се укаже на воћну сорту, али само децентно, а не упадљиво коришћење. Помоћу податка који привлачи пажњу произвођач се наслана на нарочиту ексклузивност ознаке "Champagne" и искоришћава њен нарочити глас. Правни основ за пресуду био је поново немачко-француски споразум из 1960. године.

14 Текст пресуде немачког Савезног суда у предмету I ZR 290/99 је доступан на адреси: <http://juris.bundesgerichtshof.de/cgi-bin/rechtsprechung/document.py?Gericht=bgh&Art=en&nr=23462&pos=0&anz=1>.

15 У преводу: "Шампањац добити, пенушаво вино платити. IBM Aptiva сада по цени X".

16 Текст пресуде је доступан на адреси: <http://www.markenmagazin.de/bgh-champagner-bratbirne/>.

III Кратки приказ пресуде у предмету "Champagner Sorbet"

Последњи спор у вези француске ознаке „Champagne“ настао је опет у Немачкој. Наиме, немачко друштво које се бави дистрибуцијом хране (Aldi), крајем 2012. године је ставило у промет смрзнути производ под називом "Champagner Sorbet". Овај производ садржи 12 % шампањца. Француско удружење произвођача шампањца (Comité interprofessionnel du Vin de Champagne), сматрало је, са друге стране, да дистрибуција овог производа под називом "Champagner Sorbet" представља повреду имена порекла "Champagne". Ово удружење је поднело тужбу Земаљском суду у Минхену, захтевајући да суд наложи немачком друштву да престане са употребом наведеног назива у продаји смрзнутих производа у смислу чл. 118(м) Уредбе 1234/2007 и чл. 103 Уредбе 1308/2013. Одлука првостепеног суда којом је прихваћен тужбени захтев измене је у жалбеном поступку одлуком Високог земаљског суда. Након тога француско удружење је поднело ревизију Савезном суду. Овај суд није био у прилици да реши спор без помоћи Суда правде ЕУ.¹⁷ Због тога је одлучио да прекине поступак и Суду у Луксембургу постави следећа претходна питања:

1. "Да ли се чл. 118(м), ст. 2, тачка(а) подтачка (ии) Уредбе 1234/2007 као и чл. 103, ст. 2, тачка (а) подтачка (ии) Уредбе 1308/2013 тумаче тако да се они примењују и ако се ознака географског порекла употребљава као део ознаке за храну која не одговара спецификацији производа, а којој је додат састојак који одговара спецификацији производа?"

2. Ако је одговор на прво питање потврдан:

Да ли се чл. 118(м), ст. 2, тачка(а), подтачка (ии) Уредбе 1234/2007 као и чл. 103, ст. 2, тачка (а), подтачка (ии) Уредбе 1308/2013 тумаче тако да употреба заштићеног имена порекла као дела ознаке за храну која не одговара спецификацији производа, а којој је додат састојак који одговара спецификацији производа, представља искоришћавање угледа ознаке географског порекла, ако ознака хране одговара навикама означавања циљане јавности и састојак је додат у довољној количини да производу дâ кључну особину?

3. Да ли се чл. 118(м), ст. 2, тачка(а), подтачка (ии) Уредбе 1234/2007 као и чл. 103, ст. 2, тачка (а), подтачка (ии) Уредбе 1308/2013 тумаче тако да употреба имена порекла у околностима описаним у дру-

17 Немачки Савезни суд у решавању овог случаја није могао да се позове на немачко-француски споразум из 1960. године, имајући у виду да ознака „Champagne“ у ЕУ ужива заштиту на основу Уредбе 1308/2013.

гом претходном питању представља незакониту злоупотребу, имитацију или подсећање?

4. Да ли се чл. 118(м), ст. 2, тачка(а), подтачка (ии) Уредбе 1234/2007 као и чл. 103, ст. 2, тачка (а), подтачка (ии) Уредбе 1308/2013 тумаче тако да се они примењују само на лажне или обмањујуће ознаке, а код циљане јавности могу створити погрешну представу о географском пореклу производа".

У својој пресуди Суд је пошао од тога да употреба назива „Champagner Sorbet“ за означавање замрзнутог производа који садржи шампањац може пренети на тај производ углед заштићене ознаке „Champage“, која побуђује представу квалитета и престижа, и тиме искористити њен углед. Суд је на крају претумачио чл. 103, ст. 2(а) Уредбе бр. 1308/2013 тако да је употреба заштићене ознаке географског порекла као дела назива под којим се продаје храна која не одговара спецификацији те ознаке, али садржи састојак који одговара наведеној спецификацији, искоришћавање угледа заштићене ознаке, у смислу тих одредби, ако кључна особина те хране није укус изазван пре свега присуством тог састојка у њеном саставу.

IV Заштита против сваке директне или индиректне комерцијалне примене заштићеног имена

Пре него што се суд упусти у оцену постојања искоришћавања угледа заштићене ознаке географског порекла, потребно је да потврди директну или индиректну комерцијалну примену заштићеног назива. О овом услову заштите Европски суд правде је имао прилику да се изјашњава у предмету „BNIC COGNAC“.¹⁸ Назив „Cognac“ ужива заштиту на основу Уредбе 110/2008 за ракију од белог грожђа која води порекло из истоимене француске области.¹⁹ Спор око назива „Cognac“ настао је између француског удружења „Bureau national interprofessionel du Cognac“ (у даљем тексту: BNIC), које заступа произвођаче коњака и Удружења финског права, које је 19. децембра 2000. године финском Уреду за патенте и жигове поднело захтев за регистрацију два жига у слици. Први жиг односио се на ракију и поред сликовног дела садржао је израз „COGNAC L&P HIENOJA KONJAK-KIA Lignell & Piispanen Product of France 40 % vol 500 ml“. Други жиг пријављен је за ликере на бази вина, а поред сликовног дела садржао је и израз

18 <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-4/10>

19 Појам „Cognac“, независно од заштите коју ужива према француском праву, у праву ЕУ ужива заштиту још од 15. јуна 1989. године. Видети додатак II Уредбе 1576/89.

„KAHVI-KONJAKKI Cafe Cognac Likööri – Likör – Likueur 21 % Vol Lignell & Piispanen 500 ml“. Уред за патенте и жигове је одобрио регистрацију оба жига 31. јануара 2003. године. У међувремену, поводом приговора који је уложио BNIC, Уред је потврдио важење првог жига, а одлучио да угаси други жиг. Нешто касније, одбор за жалбе одбија жалбу коју је поднео BNIC, а усваја жалбу титулара спорних жигова, чиме је укинута ранија одлука о гашењу другог жига. То је био повод за поступак који је BNIC покренуо пред Управним судом и затражио укидање одлуке одељења за жалбе или у крајњем случају враћање ствари на поновно испитивање Уреду за патенте и жигове. У међувремену, суд је прекинуо поступак који је пред њим покренут и постављајући четири питања покренуо поступак претходног одлучивања пред Европским судом правде. У својој пресуди Суд је заузео став да спорни жиг који, између остalog, садржи појам „Cognac“, представља директну примену заштићене ознаке географског порекла. Међутим, суд није дао ближе објашњење појмова „директан“ и „индиректан“.

О директној и индиректној примени заштићене ознаке географског порекла имао је прилику да одлучује и Суд прве инстанце у предмету „PORT CHARLOTTE“.²⁰ У својој пресуди Суд је заузео став да у жигу „PORT CHARLOTTE“ не постоји ни директна ни индиректна примена заштићених назива „Port“, „Porto“ или „Oporto“. По мишљењу суда промет ће знак PORT CHARLOTTE разумети да означава луку под именом женске особе која се зове Шарлот (Charlotte), при чему га неће директно повезивати са заштићеним појмовима „porto“ или „port“ или вином из Порта. Промет ће спорни појам, dakле, разумети као да преноси поруку да се спорни жиг односи на место које се налази на обали или уз реку.

У предмету „Champagner Sorbet“ Европски суд је потврдио директну комерцијалну употребу ознаке „Champagne“, имајући у виду да је ова ознака употребљена као део назива хране, која не одговара спецификацији заштићене ознаке, али садржai састојак који одговара наведеној спецификацији. Анализиране пресуде, ипак, показују да су појмови „директна“ и „индиректна“ примена и даље нејасни, што отежава примену чл. 103, ст. 2 Уредбе 1308/2013.

20 <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=T-659/14>.

V Заштита од сваке злоупотребе, имитације или подсећања

О овом услову заштите Европски суд правде је имао прилику да се изјасни још у пресуди „Gorgonzola/Cambozola“. Суд је у жигу „Cambozola“ препознао подсећање на заштићену ознаку „Gorgonzola“, имајући у виду да су број слогова и крајњи слогови идентични. Мишење суда је било да се подсећање појачава тиме што се жиг Cambozola користи такође за плави, односно буђави сир.

Суд је поново имао прилику да тумачи овај услов и у пресуди „Verlados/Calvados“.²¹ Calvados је француска ознака географског порекла за ракију од јабуке. Verlados је ознака за ракију од јабуке која се производи и продаје у Финској. У својој пресуди Суд је заузео став да приликом утврђивања постојања подсећања на заштићену ознаку географског порекла, национални суд мора полазити од перцепције просечног потрошача који је уобичајено обавештен, разумно пажљив и опрезан, при чему појам потрошача треба разумети као да се односи на европског потрошача, а не само на потрошача државе чланице у којој је произведен производ који доводи до алузије на заштићену ознаку.

Полазећи од устаљене праксе, пре свега у вези са појмом подсећања, Суд је у пресуди „Champagner Sorbet“ заузео став да употреба заштићене ознаке географског порекла у називу хране (шампањски сорбет) не може бити злоупотреба, имитација или подсећање. Наиме, код укључења у назив хране назива састојка који има заштићена ознака географског порекла ради се о томе да је та ознака директно употребљена ради отворене имитације укуса који се повезује са њом, што није ни злоупотреба, ни имитација, ни подсећање.

VI Закључак

Европски суд правде је у предмету Ц-393/16 одговорио на неколико веома занимљивих питања о употреби заштићене ознаке географског порекла у производима који нису заштићени производом на који се ознака односи, али садрже заштићени производ као састојак.

Наиме, случај се односио на амбалажу где је израз "Champagner Sorbet" приказан као доминантан израз. Суд у Луксембургу је требао да разреши дилему да ли, у релевантним околностима, наведена употреба представља повреду ознаке географског порекла која се састоји од иско-

21 <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?&num=C-75/15>.

ришћавања угледа и злоупотребе, имитације или подсећања. Поред тога, Суд је требао да разреши и дилему да ли постоји повреда заштићене ознаке географског порекла, уколико не постоји ризик од преваре о географском пореклу производа, али постоји у погледу других карактеристика тог производа.

У својој пресуди Суд је истакао да се сладолед може продати под називом "шампањски сорбет", ако је његова суштинска карактеристика укус углавном изазван шампањцем. Са друге стране, у описаној употреби Суд није препознао злоупотребу, имитацију или подсећање на заштићену ознаку географског порекла. С тим у вези, остаје нејасно због чега је Суд занемарио постојање графичких елемената на амбалажи производа који свакако доприносе јачању подсећања на ознаку „Champagne“. Наиме, на етикети сладоледа која је видљива потрошачу у првом плану је чеп од плуте који је жицом причвршћен за боцу, до пола испуњена чаша и пиће за које се претпоставља да је шампањац. У другом плану, налази се, паљ, боца француског пенуашавог вина. Употребом ових графичких елемената, уз назив „Champagner Sorbet“, произвођач и дистрибутер желе да представу коју потрошачи имају у погледу квалитета и угледа ознаке „Champagne“, прошире и на сладолед. Занемаривање значаја описаних графичких елемената нејасно је и због циља Уредбе 1308/2013, а то је спречавање довођења потрошача у заблуду. Суд је, при том, у својој ранијој пракси појаснио да попис елемената на амбалажи, сам по себи, није довољан како би се искључила могућност да означавање тог производа и методе којима је он произведен не доводе купца у заблуду.²²

22 <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-195/14>.

Doc. Dr Sonja LUČIĆ

Assistant Professor at the Faculty of law University of Kragujevac

PROTECTION OF GEOGRAPHICAL INDICATIONS FROM EXPLOITATION OF THE REPUTATION AND FALSE USE

Abstract

The Court of Justice of the European Union (CJEU), in the Judgement of 20 December 2017, C-393/16, has responded to several very interesting questions about the use of a protected designation of origin (PDO) in products which are not products protected under said PDO but do contain protected product as an ingredient. In particular, the case concerned a packaging where the expression "CHAMPAGNER SORBET" was depicted as a dominant expression. The Court was asked whether, under the relevant circumstances, said use constitutes an infringement of the PDO consisting of (a) taking unfair advantage of the PDO and (b) misuse, imitation or evocation. In addition, the Court was asked whether it might exist and infringement of a PDO where it exist no risk of deception as to the geographical origin of the product but it does exists regarding other characteristics of it. In that regard, the CJEU stated that said use takes advantage of the PDO where the final product does not have, as main characteristic, a flavour essentially produced by the presence of the relevant ingredient. Sensu contrario, it can be interpreted that said use does not take advantage of the PDO if the flavour is mainly produced by the ingredient protected under the PDO. On the other hand, the Court stated that said use does not constitute misuse, imitation or evocation. Finally, the Court stated that an infringement of the PDO is not only produced where the indications used are false and misleading as to the geographical origin of the product, but also where those indications are false and misleading as to the nature or the main characteristics of said product. The case will be returned to the BGH to determine whether Aldi's product fulfils the conditions or if the use of "Champagner Sorbet" constitutes a false or misleading indication.

Keywords: Regulation (EU) No 1308/2013, Exploitation of the reputation of a PDO, False or misleading indication, Foodstuff containing champagne as an ingredient..